

Authors:
Elżbieta Rączy, Jakub Izdebski

Series graphic concept:
Aleksandra Kaiper-Miszulowicz

Graphic design:
Karol Czechowicz

Reviewers:
Aleksandra Namysło,
Filip Musiał

Translation:
Jerzy Giebułtowski

Background photograph:
Wiktoria and Józef Ulma
Mateusz Szpytma collection/Ulma
Family Museum of Poles Saving Jews
in World War II in Markowa

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ
Oddział w Rzeszowie

POLES SAVING JEWS IN WORLD WAR II

DIVISION OF POLISH TERRITORY AFTER 1939

After the Third Reich and the Union of Soviet Socialist Republics (USSR) invaded Poland in September 1939, Poland was occupied by two powers. Germany occupied the northern, western and south-western regions of Poland. The territories that were not incorporated into the Reich, the Generalgouvernement was created. Territories east of the Bug and San rivers were occupied by the Soviet Union. When the German-Soviet war broke out in June 1941, the entire pre-war Polish territory was under German occupation.

Administrative division at the province level of the pre-war Poland in September 1939. Provincial capitals marked with a circle and a dot.

Administrative division of Polish territory from 28 September 1939 to 22 June 1941

Administrative division of Polish territory after 22 June 1941 until 4 January 1944

TERROR

Bochnia, 18 December 1939. Execution of 51 Poles in retaliation for an attack on a German police precinct.
Institute of National Remembrance collection

The German occupation of Poland was one of the most brutal in Europe. From the very beginning, the Germans imposed drastic laws that regulated all aspects of life. Every infraction against the occupier and the imposed order was punishable by severe repressions or even death. From the very beginning of the occupation, the Germans were particularly aggressive toward the Jews. Soon, by means of special decrees Jews were completely eliminated from the economic, cultural, and political life in the country. The German authorities also resettled, terrorized and murdered the Jewish population. From 1941, the German authorities decided that the Jews would be exterminated.

Harassment of Jews at Zawiercie (cutting off beards).
Institute of National Remembrance collection

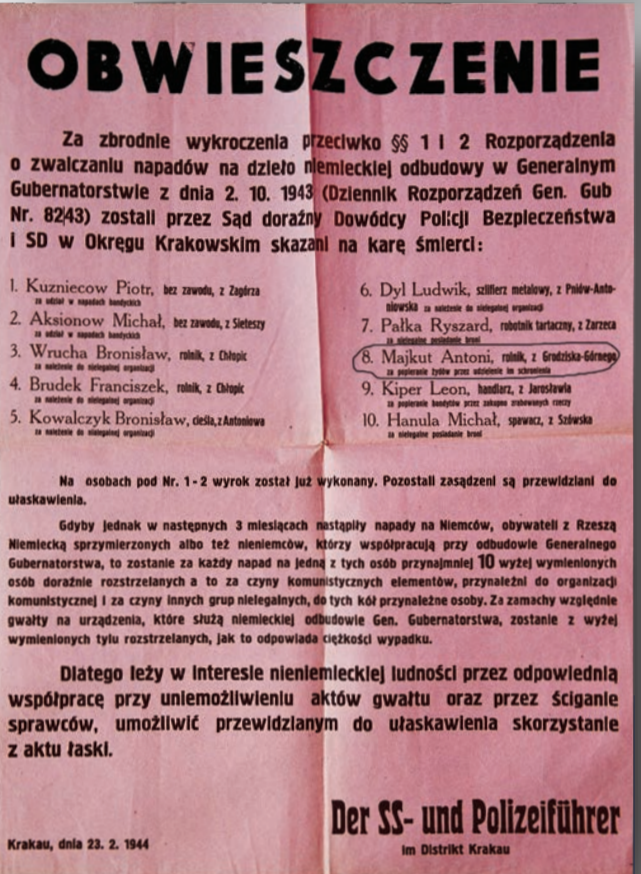

Background photograph depicts an execution in the Łódź ghetto.
Institute of National Remembrance collection

POLES REPRESSED FOR HELPING JEWS

From October 1941, Hans Frank's (Governor General) decree was in force in all of German-occupied Poland, providing for the death penalty for Jews who leave the ghettos without permit and for those that offer help to them. Attempt was deemed commission.

ANTONI MAJKUT

and his family lived in Grodzisko Górne near Leżajsk. In March 1944 he was executed at Łańcut for helping two Jews. On 9 February 2010, he was posthumously awarded the Commander's Cross of the Order of Polonia Restituta by the President of Poland Lech Kaczyński.

Antoni Majkut (above: Antoni Majkut's Kennkarte). Ludwik Majkut's collection

On the right, German announcement of 23 February 1944 about the sentencing Poles to death, including Antoni Majkut. Przeworsk Museum collection

TADEUSZ PAZIUK

(1894—1944) during World War II he lived in Cracow. For helping a Jewish woman, he was arrested by the Gestapo and executed on 29 January 1944 at Grębałów (then a village, now part of the Nowa Huta district of Cracow).

Photograph shows Tadeusz Paziuk and the announcement of sentencing Poles to death. One of those listed is Tadeusz Paziuk (no 36).

Historical Museum of the City of Kraków collection

POLES REPRESSED FOR HELPING JEWS

In October 1942, the SS and Police Leader in the Generalgouvernement extended the application of the death penalty onto third parties. From that moment on, collective responsibility was applied in occupied Poland. The victims included: five members of the Baranek family of Siedliska near Miechów, the families: Kowalski, Kosior, Obuchiewicz, Skoczylas of Stary Ciepiałów and Rekówka, as well as the five members of the Ulma family of Markowa near Łańcut. All were executed or burnt alive. Together with the Poles, the Jews whom they were hiding were killed as well.

THE KOWALSKI FAMILY

Bronisława and Adam Kowalski were hiding two Jews. The Kowalski family and their five children, as well as members of the Obuchiewicz, Skoczylas and Kosior families were murdered on 6 December 1942 during a pacification operation at Ciepiałów Stary and Rekówka. A total of 34 people were shot or burnt alive.

Background photograph from: Grzegorz Górny, *Sprawiedliwi. Jak Polacy ratowali Żydów przed Zagładą*, Warszawa 2013

THE BARANEK FAMILY

were hiding the Jewish Gotfried family on their farm. On 15 March 1943, Łucja and Wincenty Baranek, and their sons Henryk and Tadeusz and the Jews whom they were hiding were shot by the Germans. In 2013, the President of Poland Bronisław Komorowski posthumously awarded Łucja, Katarzyna and Wincenty the Commander's Cross of the Order of Polonia Restituta.

The photograph above shows a fragment of the Baranek family farm door, with visible bullet holes.

Ulma Family Museum of Poles Saving Jews in World War II in Markowa collection, phot. Michał Kalisz, 2015 r.

Top left: przedstawia Łucja and Wincenty Baranek. (Mateusz Szpytma collection).

Top right: the Baranek's sons, from the top: Henryk and Tadeusz. Museum of the History of Polish Jews, POLIN collection

THE ULMA FAMILY

from the autumn of 1942, they were hiding eight Jews Saul Goldman and his four sons, two daughters, and the granddaughter of Chaim Goldman from Markowa. Wiktora and Józef Ulma and their six children and all the hiding Jews were murdered on 24 March 1944.

On 13 September 1995, Wiktoria and Józef Ulma were awarded the title Righteous Among the Nations.

Mateusz Szpytma collection/Ulma Family Museum of Poles Saving Jews in World War II in Markowa collection

INDIVIDUAL HELP

From the second half of 1941, the Germans began extermination of Jews on occupied Polish territory. In spite of everyday hardships, the terror and murders of Poles committed by the Germans, and the mutual antagonisms that divided the Polish and the Jewish population, there were Poles who chose to help Jews survive the German occupation. These were primarily acts of individuals, often supported by their families and relations.

MIECZYŚLAW FOGG

One of the most famous Polish singers. In his Warsaw flat he was hiding three members of the Singer family. He also helped three other Jewish friends, whom he offered temporary shelter and provided food. On 26 October 1989, Mieczysław Fogg was awarded the title Righteous Among the Nations.

National Digital Archives collection

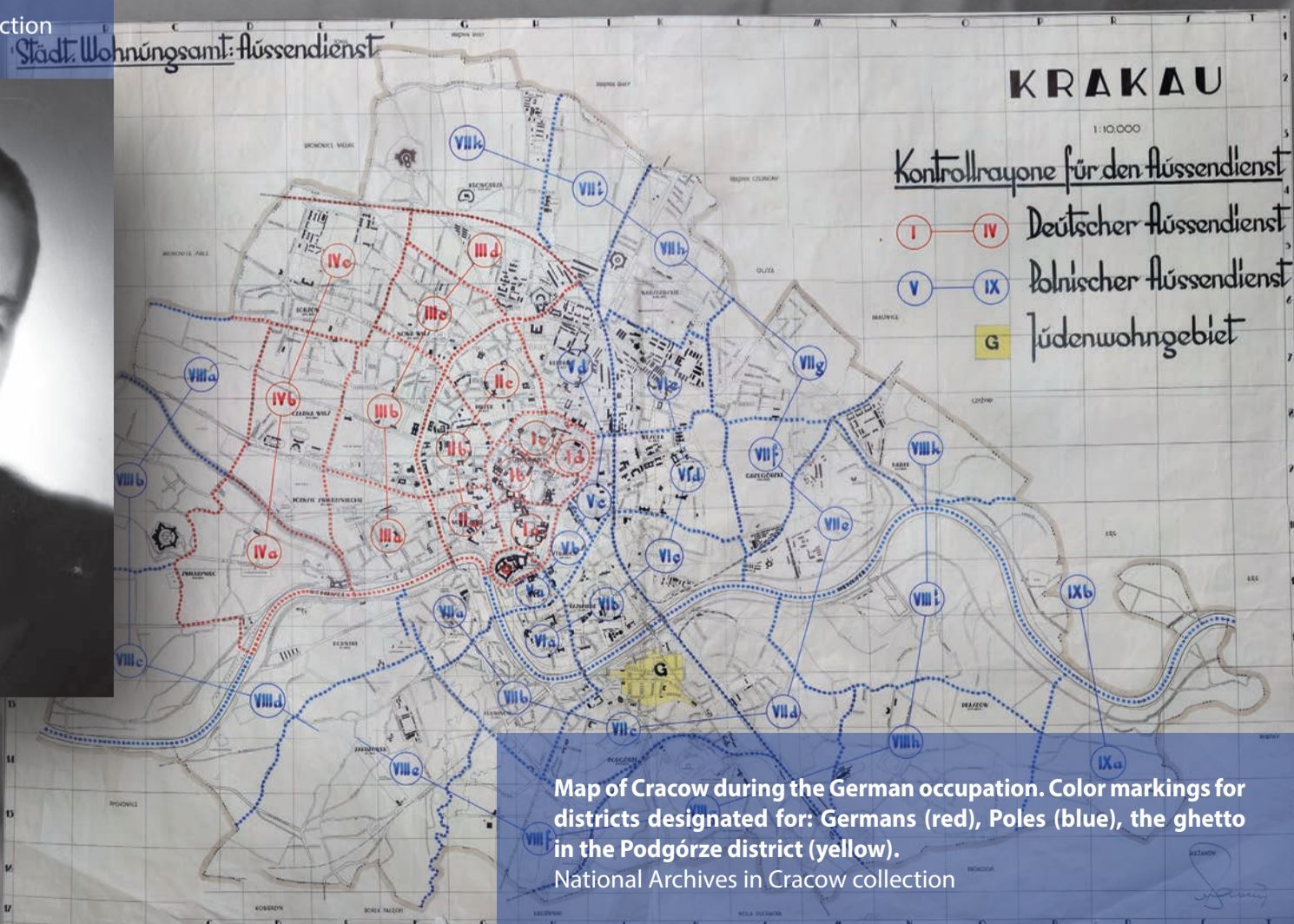

TADEUSZ PANKIEWICZ

Polish pharmacist. During the German occupation he ran the "Eagle" pharmacy in the Cracow ghetto. He used it to help the Jews. He offered a channel for smuggling medicines and money for the ghetto dwellers. The pharmacy staff helped him. On 10 February 1983, Tadeusz Pankiewicz was awarded the title Righteous Among the Nations.

Background: Tadeusz Pankiewicz working in the pharmacy. Left: pharmacy employee Helena Krywaniuk.

Historical Museum of the City of Kraków collection

Map of Cracow during the German occupation. Color markings for districts designated for: Germans (red), Poles (blue), the ghetto in the Podgórze district (yellow).

National Archives in Cracow collection

INDIVIDUAL HELP

MARIA FEDECKA

She lived in Vilnius with her family. In the years 1942–1944, in her husband's family estate at Lebioda Wielka (Nowogódek province) she put Jews from the Vilnius ghetto, and later tried to obtain so-called "Aryan papers" for them, found them jobs and hideouts. She could count on the help of her family and friends. On 4 January 1987, MARIA FEDECKA was awarded the title Righteous Among the Nations. Świata.

JÓZEF KLESZCZYŃSKI AND HIS DAUGHTER ZOFIA

They lived in a manor at Jakubowice (today Proszowice county, Małopolska Province). From 1942 to the end of the German occupation, the Kleszczyński family fed the Jewish Łapa family (mother and three small children), who were hiding in a nearby village.

Krystyna Esteves collection

Maria and Stanisław Fedeci with their daughter Barbara.

Source: *Polscy Sprawiedliwi – Przywracanie Pamięci* (www.sprawiedliwi.org.pl) / Museum of the History of Polish Jews, POLIN, Warsaw

Above: Maria Fedeczka and the rescued Dala Smilg. Below: the Fedeczka home at Lebioda Wielka.

Source: *Polscy Sprawiedliwi – Przywracanie Pamięci* (www.sprawiedliwi.org.pl) / Museum of the History of Polish Jews, POLIN, Warsaw

INDIVIDUAL HELP

THE CZAJKOWSKI FAMILY

During the German occupation she lived at Zręcin near Krosno. In the summer of 1942, the four members of the Lipiner family, two Bergman brothers and Chaskiel Morgenstern and Josef Brajtowicz came to their former neighbors, the Czajkowskis, asking to hide there. The Czajkowskis made them a hideout in the cowshed, where they hid the Jews for two years. All the Jews survived.

On 4 June 1963, Bronisława and Szymon Czajkowski were awarded the title Righteous Among the Nations, Andrzej Czajkowski – on 28 February 1985, Bronisława Czajkowska-Lipińska and Walerian Czajkowski on 24 February 1988.

From the left: Irena and Chaskiel Morgenstern, Bronisława Czajkowska.
The Lipiński family collection

The Czajkowski family home at Zręcin, with farm buildings.
Photograph: Igor Witowicz

Sonia Pomeranc and Andrzej Czajkowski in front of the building where she was hiding with other Jews during the occupation.
The Lipiński family collection

HELP OF THE CLERGY

The Jews also received help from some clergy members, both lay and conventual of different Christian denominations. Jews were hidden in parishes, in monasteries, they were also issued certificates of baptism and fed.

FATHER MARCELII GODLEWSKI

Father Prelate Marceł Godlewski (1865–1945) was the parish priest of the All Saints' Church in Warsaw in the years 1915–1945. During the German occupation, the All Saints' parish was in the ghetto. Father Godlewski was involved in smuggling food and medicines into the ghetto, tried to obtain false documents for Jews and helped them hide. On 14 June 2009 Marceł Godlewski was awarded the title Righteous Among the Nations".
Photograph from Father Piotr Walenzik collection

FELIKS TEODOR GOETH

Evangelical minister, army chaplain, Colonel. During the war he lived in Warsaw. He provided 160 stamped, blank certificates and baptism certificate for Michał Lityński of the Ujazdów Hospital, Warsaw. Dr Lityński filled them in and gave it to people who had to hide from the occupation authorities. Jews received at least 50 such documents.
Photograph from the Jewish Historical Institute collection

Background: a group of children with the Ukrainian monk Daniło Tymczyna in the orphanage at Uniów (Przemyślany county). Among the children, three hiding Jewish boys: Leon Chameides, Adam Rotfeld, Oded Amaran.

The orphanage belonged to the Greek Orthodox Church. They were in the care of Klemens Szeptycki, which was approved by his brother Andrzej Szeptycki, head of the Greek Orthodox Church.

In February 1995, Klemens Szeptycki was awarded the title Righteous Among the Nations. In 2001, beatified by pope John Paul II. On 13 November 2008, he was awarded the Commander's Cross of the Order of Polonia Restituta by the President of Poland Lech Kaczyński.
Leon Chameides collection

Fotografia ze zbiorów Leona Chameidesa

FATHER WŁADYSŁAW GŁOWACKI

Father Głowacki issued at least five Aryan baptism certificates for Jews, and from August 1942 to the end of the German occupation he was hiding a Jewish woman, Helena Łabędź in the Służewiec parish. On 28 October 1982, he was awarded the title Righteous Among the Nations.
Photograph from the Jewish Historical Institute collection

HELP OF THE CLERGY

Nuns who ran orphanages and hospitals had the best conditions to hide Jewish children among their wards. One such congregation was the Franciscan Sisters of the Family of Mary of Sambor (former Lviv Province, now Ukraine), who were hiding a group of Jewish children. One of the survivors was Jerzy Bander. He was born in 1942 in a German prison at Sambor. He was carried out from it, and then hidden in the orphanage run by the Franciscan Sisters of the Family of Mary by a Polish woman Maria Wachułka.

Jerzy Bander.
Jerzy Bander collection

Maria Wachułka.
Jerzy Bander collection

The photograph shows the building of the orphanage run by the Franciscan Sisters, where they were hiding Jewish children.
Photograph: Igor Witowicz, 2018

Sister Celina Aniela Kędzierska with children in the Sambor orphanage. On 14 January 2015, she was awarded the title Righteous Among the Nations.
Maria Urbanowicz collection

ORGANIZED HELP

On 27 September 1942, on the initiative of Zofia Kossak-Szczucka and Wanda Kraheńska-Filipowicz the Temporary Committee to Help the Jews was founded, and on 4 December 1942 became the Council to Help the Jews "Żegota". It was the only such underground organization in Europe and was supported by the Polish Government in Exile. "Żegota's" goal was to help the Jewish population in the occupied country. Its coworkers included Władysław Bartoszewski, a politician and publicist, and Irena Sendler, who headed "Żegota's" children desk from 1943.

IRENA SENDLER

In the underground, she carried out the operation of rescuing Jewish children from the Warsaw ghetto. Together with her coworkers, she rescued several hundred children, but the exact number remains unknown. On 19 October 1965, she was awarded the title Righteous Among the Nations.

Wikimedia Commons

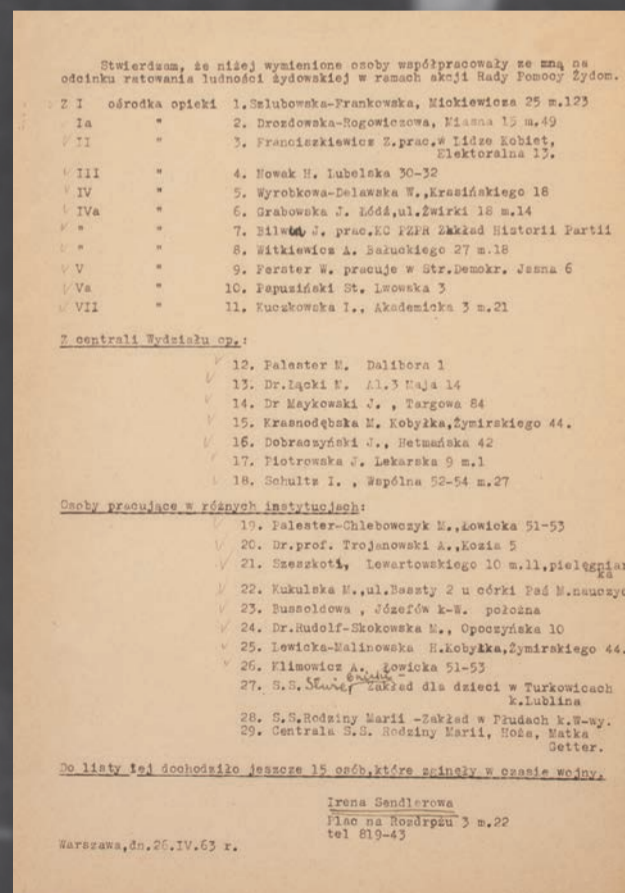

First from the right: Władysław Bartoszewski. On 14 December 1965, he was awarded the title Righteous Among the Nations.

Institute of National Remembrance collection

Julian Grobelny, first "Żegota" chairman (January 1943 – March 1944). On 8 March 1987, Julian Grobelny was awarded the title Righteous Among the Nations.

Institute of National Remembrance collection

List of Irena Sendler coworkers engaged in helping Jewish children. Jewish Historical Institute, Warsaw

HELP OUTSIDE THE OCCUPIED COUNTRY

Outside occupied Poland there were also efforts to help the doomed Jews. In Bern, a group of Polish diplomats (Konstanty Rokicki, Aleksander Ładoś, Stefan Ryniewicz, Juliusz Kühl), together with some Jewish activists created a center of illegal manufacturing of South American passports that were later offered to Jews threatened with extermination. In Hungary, Henryk Sławik was involved in rescuing Jews. He was killed by the Germans at the Mauthausen-Gusen concentration camp. Messengers of the Polish Underground State informed the allies about the extermination of the Jews by the Germans in occupied Poland and appealed for action to be taken to stop the Holocaust.

Orphanage at Vac on the Danube for children of Polish Jews. Its organizers were: Henryk Sławik and Józef Antall.
Grzegorz Łubczyk collection

HENRYK SŁAWIK

a social and political activist, headed the Citizens' Committee for Care of Polish Refugees in Hungary. Among others, he helped obtain false documents, and according to Yad Vashem, rescued some 5,000 Jews. On 27 January 1977, he was awarded the title Righteous Among the Nations. In 2010, President Lech Kaczyński decorated him with the Order of the White Eagle.

Background: Henryk Sławik and his daughter Krystyna.
Grzegorz Łubczyk collection

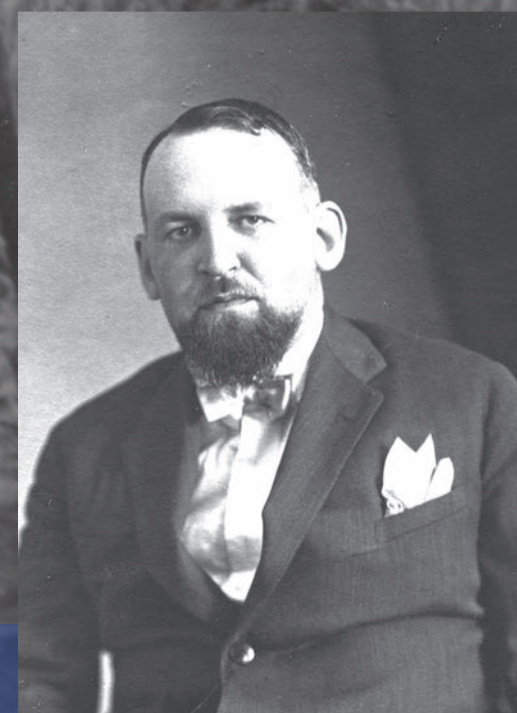

JAN KARSKI

(Actually Jan Koziński)

Courier of the Polish Underground State. On 2 June 1982, he was awarded the title Righteous Among the Nations. In 1994, the Israeli Government granted him honorary citizenship, and President Lech Wałęsa decorated him with Order of the White Eagle. In 2012, the US President Barack Obama decorated Jan Karski with the Presidential Medal of Freedom.

Photograph from: The Encyclopedia of the Righteous Among the Nations Rescuers of Jews during the Holocaust, Jerusalem 2004

ALEKSANDER ŁADOŚ

Polish diplomat and politician. From May 1940 to July 1945, acting Polish ambassador to Switzerland. Active in the Polish diplomatic service, Aleksander Ładoś, among others, transferred money to Jewish organizations in the Warsaw ghetto used to buy out Jews from the Gestapo.

National Digital Archives collection

IN DANGER

Many hiding Jews and the Poles that helped them lived in constant danger. Apart of the environment, for various reasons, was reluctant or even hostile to the Jews. Sometimes ghetto escapees were denounced or blackmailed. The scale must have been significant, since some elements of the Polish underground tried to counteract.

SZANTAŻE I ICH ZWALCZANIE

Kierownictwo Walki Cywilnej komunikuje: „Społeczeństwo polskie, mimo iż samo jest ofiarą okropnego teroru, ze zgrozą i głębokim współczuciem patrzy na mordowanie przez Niemców resztek ludności żydowskiej w Polsce. Założyło ono przeciwko tej zbrodni protest, który doszedł do wiadomości całego wolnego świata, zaś Żydom, którzy zbiegli z getta lub z obozów kaźni — udzieliło tak wydatnej pomocy, że okupant opublikował zarządzenie, grożące śmiercią tym Polakom, którzy pomagają ukrywającym się Żydom. Niemniej znalazły się jednostki, wyzute ze czci i sumienia, rekrutujące się ze świata przestępczego, które stwarzają sobie nowe źródło występnego dochodu przez szantażowanie Polaków, ukrywających Żydów i Żydów samych.

K.W.C. ostrzega, że tego rodzaju wypadki szantażu są rejestrowane i będą karane z całą surowością prawa, w miarę możliwości już obecnie, a w każdym razie w przyszłości“.

ZAGRANICA

DZIAŁANIA WOJENNE

Fortuna kołem się toczy. Przed tygodniem czyniąc przegląd wojenny na wschodzie wypowiedzieliśmy zdanie o niebezpieczeństwie tego momentu każdej akcji ofensywnej, kiedy prowadzący ofensywę, oderwawszy się daleko od swych baz zaopatrzenia i zużywszy siły ludzkie i materiały wojenne, resztką tchu dobija do wyznaczonych sobie granic działań ofensywnych. W złą widac chwilę wypowiedzieliśmy to zdanie. Tydzień sprawozdawczy był bowiem tygodniem dramatycznym dla wojsk sowieckich. Wyznaczona przez sztab sowiecki linja Dniepru — okazała się zbyt odległą dla wyczerpanych dziesięcioletnią ofensywą wojsk. Grupa niemieckich armij południowych, wzmocniona kilkudziesięcioma dywizjami rezerwowymi i skoncentrowana w rejonie Zagłębia Donieckiego, spowodowała kryzys w działaniach. Jeszcze przed dwoma tygodniami wydawało się, że gra zakończy się na południu „na remis“, że równowaga sił i roztopy spowodują tylko to, iż ofensywa sowiecka utknie, zaś Niemcy nie będą zdolni do poważniejszej operacji zaczepnej i że na skutek tego nastąpi tu paromiesięczna przerwa w akcji. Okazało się jednak, że przypuszczenia te były błędne. Wyczerpanie sowieckie było większe, niż pierwotnie sądzono, zaś skoncentrowane armie nie

mieckie okazały się zdolne do silnego uderzenia.

W tygodniu sprawozdawczym siły sowieckie, łamiąc kilkakrotne próby sowieckiego oporu, nie tylko zlikwidowały resztki klina sowieckiego wymierzonego przed miesiącem w kierunku kolana Dniepru, lecz zachwiały całym wielkim południowym frontem sowieckim. P a d ł C h a r k ó w. Bolszewicy zostali wyparci z Achtyrki, Bogoduchowa, Grajworona i Borysówki. Wojska niemieckie pod Iziumem i Woroszyłowgradem walczą o przeprawę przez Doniec. Zachodni brzeg Dońca jest już niemal całkowicie w rękach niemieckich i walki w tej chwili odbywają się na terenie zeszlorzecznych umocnień sowieckich (umocnień z wiosny 1942).

Trudno przewidzieć dalszy bieg zdarzeń. Położenie sowieckie jest ciężkie. Na dobro wojsk sowieckich zapisać należy to, że odwrót nie jest panicznym, że straty w jeńcach i sprzęcie są stosunkowo niewielkie. Jeśli dodać do tego, że w tej chwili oparły się oddziały sowieckie o swe zeszlorzeczne umocnienia i jeśli wziąć pod uwagę, że rozpoczęły się już nad Dońcem wiosenne deszcze — można mieć pewną nadzieję, że Bolszewikom uda się w najbliższych paru tygodniach opanować położenie. Oczywiście — pewności żadnej w tym względzie nie ma. Inicjatywa wojenna na południu przeszła bowiem teraz w ręce niemieckie.

W tej sytuacji jest rzeczą zrozumiałą, że nacisk sowiecki w rejonie Orła zelżał, całe zaś wybrauznienie sowieckiego

Communique published in Biuletyn Informacyjny (the most important press organ of the Home Army) regarding the fighting against blackmail of hiding Jews and the Polish helpers. Institute of National Remembrance collection

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Z mocy wyroków Sądu Specjalnego Cywilnego Okręgu Warszawskiego — zostali skazani na śmierć oraz utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych:

1. ZDANOWSKI Tomasz-Stanisław, adwokat we Włochach, za działanie na szkodę Narodu Polskiego w charakterze konfidenta władz niemieckich (Gestapo).
 2. RUTKOWSKI Franciszek, podmajorzy Wodociągów i Kanalizacji w Warszawie.
 3. ŁĄCZYŃSKI Aleksander, b. sottys granady Osieck pow. Garwolin.
 4. GIEDROYC-MORDASIEWICZ Maria Wanda, tłumaczka Dyrekcji Policji Kryminalnej w Warszawie, za szpiegowanie Polaków i denuncjowanie ich przed władzami niemieckimi.
 5. MAGALAS Eugeniusz, Ukraińiec, pracownik Urzędu Pracy w Warszawie, za współpracę z okupantem w akcji wyłapywania i wywożenia ludności polskiej na roboty przymusowe do Rzeszy.
 6. ROZMUS Antoni, plutonowy Policji Kryminalnej, funkcjonariusz obozu karnego dla Polaków przy ul. Gęsiej w Warszawie.
 7. WANDYCZ Zdzisław, sierżant Policji Kryminalnej, intendent obozu karnego dla Polaków przy ulicy Gęsiej w Warszawie, za znęcanie się nad osobami osadzonymi w obozie karnym i wymuszanie od nich okupów.
 8. PILNIK Bogusław Jan, zam. Warszawa, ul. Pierackiego 17, za szantażowanie i wydawanie w ręce władz niemieckich ukrywających się obywateli polskich narod. żydowskiej.
 9. WIEHCINSKI vel WICHCIŃSKI Czesław, funkcjonariusz Kolejowego Urzędu Śledczego w Warszawie, ul. Chałubińskiego, za bezpodstawne ściganie działań popelnianych na szkodę okupanta na terenach kolejowych i za znęcanie się nad osobami zatrzymanymi na tych terenach.
- Z mocy wyroku Wojskowego Sądu Specjalnego w Warszawie został skazany na śmierć:
10. GRZELAK Tomasz, zam. w Warszawie, za sprzedaż powierzonej mu pod opiekę broni.

Wszystkie wyroki zostały wykonane przez zastrzelenie.

The Special Civil Courts (organ of the Polish Underground State judiciary), established in December 1942, immediately started to prosecute criminals, including the blackmailers (szmalcownik).

Announcement concerning death sentences for denunciators, informants, policemen, and blackmailers. Institute of National Remembrance collection

Do
"Redakcji, "Gorbo" w Łodzi.

Donosi ci niejaki Józef Władysław mieszkaniec m. Łukowa obecnie naoni szkoły w Łodzi lat około 17-tu, jest nosicielem garstek na terenie m. Łukowa. Proszę jego nie wiedzą o jego zapijaniu, i po zwołaniu mu wtórnym się po miejsce garstki swym kolegom robiąc je zakarane garstki.

Przyjaciel.

Łuków dnia 18/11. 41.

Do
Szanownego pana Kreishauptmanna

Mprzejmnie proszę przajść do wiadomości.

Żyd Lejtmann Teck zamieszkały w Łukowie, codziennie na ulicy rozmawia o polityce i to wszystko przeciwko rządowi Niemieckiemu mianowicie opowiada o bezprawianiu w Niemczech. o braku jedzenia i.t.d.

Denunciations of Jews addressed to the German authorities. Institute of National Remembrance collection

Warszawa, 12.9.1940

W domu przy ul. Koszykowej Nr. 53 m. 38 mieszka żyd chrzczony W. H a l b e r , którego rodzice żydzi niechrzeni zostali usunięci z domu przy ul. Koszykowej Nr. 51

Żyd ten, tak ja sądzę, działa na niekorzyść Niemiec, rozdaje ulotki komunistyczne różnym znajomym i nieznanym. Pomaga mu w tym jego kochanka i przyjaciele.

Mimo że fizjonomia jego zdradza semitę /jasny blondyn z dużym nosem/ to jednak uchodzi za aryjczyka i nie nosi opaski żydowskiej.

Czuję się w obowiązku powiadomić o tem Władze, gdyż akcja ta zatacza coraz szersze kręgi. Ulotkę taką dołączam do listu.

Heil Hitler!

AUTHENTICATIONS BY THE RESCUED REGARDING HELP RENDERED

Authentications by the local Jewish committees regarding help rendered by the Poles.

Protokół
 8 marca 1947 w Włocławku.
 Obecni: Jędruch Helena, lat 43, rolnica z Stanisławowa, obecnie zamieszkała w wsi Benkocin, pow. Włocławek i pani o przynajmniej 10 lat starsza, która znajduje się obecnie w trudnych warunkach, a w czasie inwazji niemieckiej przecho- wywała u siebie matkę Cylę Heisberg, która w uniemożliwieniu zbierania niemieckich wyznań do niej przetrwała. Ponieważ nie miała żadnych środków do życia, schronienie i utrzy- manie, którą ją odwiedziła do domu dziecka w Piotrośle, Stamtąd ona wróciła do domu, a ja ją odprowadziłam do komitetu. Stąd obrat, jakżeż mi niezmiernie a obecnie przebywa u Janika Rosenfelda.
 Proszę o ile możności o pomoc odzieżową dla mojej córki, gdyż nie ma jej kupić.
 Po odczytaniu podpisano
Helena Jędruch

Warszawa, dn. 4/II 1946.3
 809 8
 Waldstadt.
 12.VIII.46.
 Drogi Panie Pruski.
 Po pierwsze mogę Panu zawiadomić że jestem Bogu dzięki zdrowy. Bardzo mi drżisz że przez taki długi czas nie od Pana nie otrzymałem. Ja bardzo ulegał piasek do Pana bardzo proszę aby Pan nie rwał papieru i mi napisał. Obecnie znajduję się w domu dziecka, jest mi bardzo dobrze. Mam nadzieję że wkrótce wyjadę do kraju do Palestyny. Wierzę mi Pan gwarantuję do mojej rodziny że ja i moja rodzina nie zapomnimy o Panu i o wszystkim, ale wkrótce mi że jeszcze o coś ma sekundę nie zapomnimy, i wkrótce do Państwa wspomnimy i będę wspominał. Oby Bog dał jałę najprędzej do Państwa wrócić. Bardzo proszę o ile będzie mojej mocy odwdzięczyć się Panu.
 Wasz nie zapomniany był syn
 Cieskiej miłości
 Wagner Szalom
 Wose Fedele.

OSWIADCZENIE
 Ja niżej podpisany Fiterman Majer zam. w Lublinie przy ul. Oswardek 4 a świadczam, że wiadomym mi jest, iż ob. Kida Józef zam. w wsi Kępa Rudnia ob. poczta Ulanów Woj. Rzeszowski przechowywał w okresie okupacji ukrywając w zagrodzie rodzinnej żydowskiej z Ulanowa nazwiskiem Gerstner składającą się z osmi osób. Przechowywał narodził swoje życie i rebił te zupełnie bezinteresownie. Prawdziwość powyższych danych stwierdzam swoim własnoręcznym podpisem.
 Lublin dnia 13 marca 1947 r.
 L. dz. V.K.S. w Lublinie 325/47
 Własnoręczny podpis ob. Fitermana Majera stwierdzamy.
 Sekretarz
 1-1/15151515
 Przewodniczący
 1-1/15151515

Wojewódzki Komitet Żydowski
 w Olsztynie
 L. dz. 39/47
 Olsztyn, d. 27.3.47
 Zaswiadczenie.
 Kluczborski Wojewódzki Komitet Żydowski w Olsztynie po przeprowadzeniu dochodzenia stwierdza, że ob. Gombińska-Ryno Helena obrzędnie się bardzo dobrze z przysposobieniem się przez okupanta niemieckiego robotnikowi żydowskiemu w fabryce daleko przewyższającej potrzeby materialne. Robotnik nie posiadał polskiego w/w fabryki. Ryno nie był w tym czasie w/w fabryce i nie miał w/w w/w. Pomocą fabryki Ryno nie korzystał.
 Przewodniczący: M. Kopy

ŻYDOWSKI INSTYTUT HISTORYCZNY przy C. K. ŻYDÓW w POLSCE
 י'ד ושבת ה'תש"ו י'ד ושבת ה'תש"ו
 JEWISH HISTORICAL INSTITUTE at the CENTR. COM. of JEWS in POLAND
 Warszawa, dn. 194 r.
 Tomaszki 3, tel. 248.58
 L. dz. 57/47
 Zaświadczenie.
 Żydowski Instytut Historyczny w Warszawie na podstawie posiadanych dokumentów zawiadamia, że ob. Julian Buczek, zamieszkały w Sierpczysku /Warszawa, poczta 45/ ukrywał w czasie okupacji niemieckiej w swym domu na Bielanach kilku Żydów. Zawiadczenie niniejsze wydano dla przedłożenia Wydziałowi Opieki społecznej przy C.K. Żydów w Polsce.
 Warszawa, dnia 12 stycznia 1948 r.
 Sekretarz Generalny mgr. R. Gerber
 Dyrektor mgr. N. Blumental

ZAŚWIADCZENIE
 Niniejszym zaświadczam, iż w okresie okupacji niemieckiej p. Ela Szymarz - ul. Sienkiewicza Nr. 27/ ukrywał się w gm. Złoczyn, którego kartę rozpoznawczą wyrobił p. Jaworowski Antoni - s-a sekret. gminy. Również meldował go w biurze meldunkowym na nazwisko Stefaniak Franciszek tego powodu p. Jaworowski był aresztowany przez policjanta Jastrę, a następnie miał polecenie, aby się z Jasi po domu zawiadomić, o czym likwidowani. Tego p. Jaworowski nie uczynił, gdyż przez cały czas okupacji udzielał pomocy narodowości żydowskiej. Inym razem ułatwił ucieczkę dwukrotnie - pomocy narodowości żydowskiej. Tym razem został - nocą aresztowany - z trudem zatrzymany w areszcie i tym razem został - nocą aresztowany - z trudem uniknął więzienia i konsekwencji. Tym razem został - nocą aresztowany - z trudem uniknął więzienia i konsekwencji. Tym razem został - nocą aresztowany - z trudem uniknął więzienia i konsekwencji.
 Złoczyn, dnia 9.IV.1947r.

CENTRALNA O.D.P.I.S.
 ŻYDOWSKA KOMISJA HISTORYCZNA
 w POLSCE
 przy C.K. ŻYDÓW POLSKICH
 26-6, ul. Narutowicza Nr. 25 Tel. 157-10
 Nr. Konta 228 Państw. Bank Rolny
 L. Dz. 1217-46.3.0.
 37
 799
 Zaświadczenie.
 Niniejszym zaświadczam na podstawie zeznania ob. Koryskiej Mirian z Wilna, że ob. Cielecki Józef, zam. obecnie w Rydzynie, uratował podczas okupacji niemieckiej w Wilnie życie M. Koryskiej i jej matki.
 Sekretarz Generalny (podpis) w/s Dyrektora (podpis)
 Dr. J. Karmisz. p. Centralna na Żyd. Komisja Historyczna w Polsce. Sekretarz Generalny".

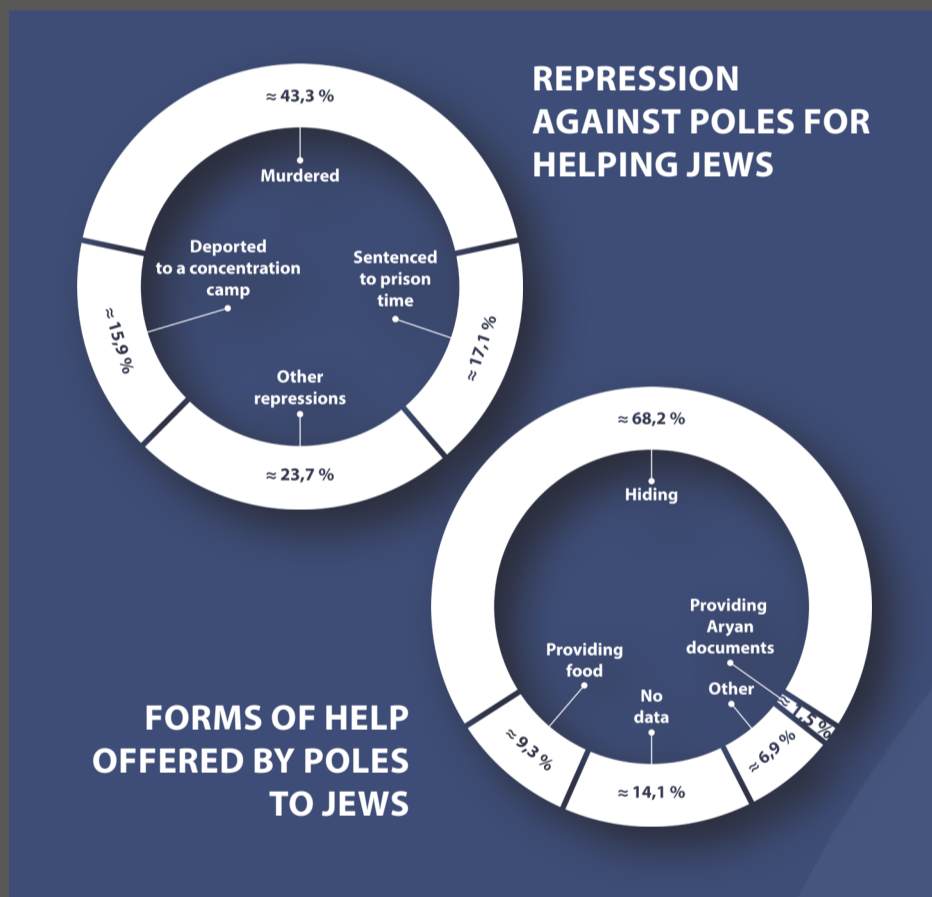
Centralny Komitet Żydów w Polsce
 Warszawa
 Od Ob. Tebla Piaszka zam. w Włocławku przy ul. Biakupa Tomazsa 14/7.
 Podać
 W sprawie przechowywania 6-ciu Żydów podczas Okupacji Niemieckiej
 Wyżej wspomniana Ob. przechowywała 6-ciu ludzi Żydów podczas Okupacji niemieckiej, w Łowiczu przy ul. Kołtarskiej 11/18.
 Ponieważ w obecnej chwili znajdują się w polonitanie bardzo krytycznym pod względem materialnym naraziła swoje życie i prosiła o pomoc i wygroźbę nie mieć za swój czyn który uczyniła naraziła w każdej chwili swoje życie. Żalaby sobie potrzebę do mojej odwdzięczyć się.
 Z poważaniem
 Tekla Piaszka

Podpis p. 80 Kesselbrun
 Kesselbrun
 Komitet Żydowski Bielsko-Biała
 Mickiewicza 26-Tel. 1489
 Zaświadczenie.
 M. niżej podpisani Hugon i Juliusz Gutfreund raportowali se Złoczyn, obecnie zamieszka w Bielsku przy ul. Mickiej nr. 5 powiadamia my niniejszym, że ob. Kupa Jan se Złoczyn obecnie zamieszkały w Bielsku Żydowskiej przechowywał nas bezinteresownie i opalił nam życie i jeszcze 13 Żydów podczas okupacji niemieckiej, narodził się sobie i swojej rodzinie na największe niebezpieczeństwo, bo wnet na niebezpie- czeństwo utraty życia swego i swoich najbliższych. Przechowywał nas bezinteresownie przez prawie 18-tu miesięcy. Tylko Jemu świadczamy nasze życie.
 Bielsko, dnia 24 kwietnia 1947r.
 Juliusz Gutfreund sp.
 Hugon Gutfreund sp.
 Komitet Żydowski w Bielsku stwierdza niniejszym, iż ob. Hugon i Juliusz Gutfreund są szeregowymi w naszym Komitecie i że powyższe zaświadczenie własnoręcznie podpisali.
 okr. p. Komitet Żydowski Bielsko-Biała ul. Mickiewicza 26/26 Hugon Bachner sp.
 Za zgodność z oryginałem: *Hugon Bachner*

Powiatowy Komitet Żydowski w Tarnowie ul. Goldshamra 1.
 Tarnów, dnia 16 lipca 1946 r.
 Zaświadczenie.
 Pow. Komitet Żydowski w Tarnowie zaświadcza, iż ob. Banek Józef i córka Irma urodzeni w Tarnowie i tamże zamieszka, przetrzymywali u siebie z narażeniem własnego życia podczas okupacji niemieckiej od września 1943 r. do stycznia 1945 r. t.j. 2 lata i 5 miesięcy pięć osób narodowości żydowskiej w najcięższej dla nich chwili.
 Czynność tę spełnili całkiem bezinteresownie, bez żadnych korzyści materialnych co stwierdzają osoby uratowane:
 Betrubnis Chaim
 Betrubnis Dora
 Betrubnis Inga
 Lichtinger Sabina
 Rappaport Samuel
 Dokument ten wystawia się na wypadek, iż gdyby ob. Banek Józef i córka Irma potrzebowali jakiejś pomocy, proszą o udzielenie im pomocy.
 Za Komitet
 Sekretarz: *Samuel Rappaport*
 Przewodniczący: *Samuel Rappaport*

POLES REPRESSED FOR HELPING JEWS

Most Poles who helped the Jews and who were captured by the Germans were killed on the spot or deported to concentration camps. Only a few survived. Others served their prison terms, were deported for labor in the Reich, paid high fines or were tortured. The graph shows this kind of repressions as "other". Let us bear in mind that the Germans used different forms of repression (for example, arrest, beating and fines or arrest, beating and deportation to a concentration camp). For clarity, the diagram separates three final and most frequent forms of repression against the Poles.

One of the basic forms of help offered in the German-occupied Poland was hiding Jews. At the same time, the Poles took it upon themselves to feed those hiding, and ensured them minimum standards of personal hygiene. They also provided food to the ghettos and camps, manufactured false documents, which enabled Jews to pass for other nationalities. The diagram also shows other forms of help: delivering correspondence or help to escape from the ghettos. For clarity, the graph shows the basic kind of help.

Source: *Represje za pomoc Żydom na okupowanych ziemiach polskich w czasie II wojny światowej*, eds Martyna Grądzka-Rejak, Aleksandra Namysło, Institute of National Remembrance, Warsaw

RIGHTEOUS AMONG THE NATIONS

By 1 January 2019, the title "Righteous Among the Nations" was awarded to 27,362 people. Those living outside Europe (22 people) were not included in the graph.

- – nationals of countries occupied by the Third Reich or its allies
- 人 – nationals of Third Reich allies
- ⊖ – nationals of neutral states
- ✂ – nationals of countries/territories unoccupied or not at war with the Third Reich

The number of those honored does not reflect the full scale of help offered to the Jews during World War II. The title Righteous Among the Nations is awarded on request of Jews who received help.

There were substantial differences in the size of the Jewish population between countries in occupied Europe, as well as in the occupation regime, the degree of danger for helpers, and a number of other factors that shaped the attitude of the local population to the Jews and the possibility of their rescue. The number of Danish Righteous is small, but a tree was planted on the Mount of Remembrance to honor the Danish resistance movement.

Source: <https://www.yadvashem.org/righteous/statistics.html>